

Коваль Оксана

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНОЮ СИСТЕМОЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

З метою встановлення чіткого вектору удосконалення логістичної системи управління підприємством виокремимо чотири основні підходи до її розуміння та, як наслідок, удосконалення.

Перший – маркетинговий підхід, за яким основні елементи логістичної діяльності охоплюють контакти зі споживачами, визначення їх потреб, формування та стимулювання попиту, розвиток відносин з покупцями. Другий – управлінський підхід, за яким логістична діяльність охоплює функції менеджменту – планування, контроль, цінова політика. Зведення логістичної діяльності до процесу обміну продукції на гроші характерно для третього підходу, орієнтованого на товарообмін. За четвертим підходом під логістична діяльність охоплює увесь процес, що реалізується після виробництва продукції до безпосереднього її продажу, доставки, включаючи післяпродажне обслуговування.

Виходячи із останнього підходу, який є системним та найбільш обґрунтованим, а також на підставі виділення маркетингової та фінансової цілей логістичної діяльності доцільно удосконалювати саме складові, що становлять її прикладний зміст діяльності, зокрема комерційні, юридичні та технологічні операції.

Вивчаючи аналітичну складову процесу управління логістичною діяльністю слід вказати на наявну тенденцію у наукових джерелах розгляду окресленої проблематики до вивчення динаміки обсягів реалізації продукції. Дійсно, в умовах адміністративного управління економікою роль аналізу збутової діяльності зводилась, насамперед, до контролю виконання планів з реалізації продукції та встановлення відхилень фактичних показників від планових, контролю за поверненням сум комерційної заборгованості [1].

За сучасних умов ведення господарської діяльності ці два напрямки аналізу різняться не тільки предметами та об'єктами дослідження, а й інформаційною базою, методичним інструментарієм, системою показників, організацією їх здійснення. На відміну від аналізу виробництва, результати якого є інформаційною базою процесу управління, результати аналізу збутової діяльності є інформаційним забезпеченням маркетингового управління [2].

На підставі вивчення методологічних підходів до удосконалення окремих

функціональних сфер менеджменту, нами пропонується доповнення основних принципів здійснення логістичної діяльності. Поряд з принципами системності, соціально-екологічного підходу, комплексності, адаптивності, узгодженості, випереджаючого відображення, нами виділено маркетинговий принцип, за яким логістична діяльність повинна узгоджуватися з процесом маркетингового управління [3].

За такого підходу основною метою аналізу логістичної діяльності стає забезпечення управління гнучкою інформаційною базою для прийняття своєчасних та ефективних управлінських рішень, пов'язаних з плануванням, мотивацією, організацією, контролем за здійсненням логістичної діяльності на підприємстві.

Використані джерела

1. Ананко І. М. Процес проектування логістичних систем Економіка транспорт. комплексу: зб. наук. пр. 2015. Вип. 26. С. 66-75.
2. Гавриш О. М., Ковшик В. І. Прийняття управлінських рішень у контексті управління логістичними витратами Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. 2016. № 18. С. 73-76.
3. Живко З. Б. Логістика: навч. посіб. Львів. держ. ун-т внутр. справ. – Львів : ЛьвДУВС, 2015. 191 с.

Коломойцева Віра

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Кривокульська Н.М.)

ОБ'ЄКТИВНА НЕОБХІДНІСТЬ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Управління сферою охорони здоров'я в умовах проведення медичної реформи має бути націлене на формування нової моделі організації системи охорони здоров'я і передбачати:

- структурну перебудову медичної галузі з паралельним формуванням мережі медичних закладів, реформуванням функції медичної допомоги за рівнями;
- переорієнтацію закладів та установ системи охорони здоров'я на профілактику, первинну медико-санітарну допомогу, формування здорового способу життя («працює» принцип «запобігання», а не «ліквідації наслідків»);
- зміну механізмів фінансування (кошти мають «іти за хворим»);
- управління якістю медичних допомоги і послуг та ін.

Реформування системи охорони здоров'я в українській державі пов'язане